

нѣкога е имало море, което по-късно пресъхнало. Но ако, наистина, Сахара е била море, то въ пѣсьчното дѣно на това море трѣбваше да има въ изобилие черупки на морски миди и охлюви, кости отъ риби и разни останки отъ други животни. Такива нѣща никжде не се срѣщатъ. Произходътъ на пѣсѣка е другъ.

Скалитѣ въ Сахара, подъ влиянието на дневната непоносима висока температура и на нощния хладъ, се разпуцатъ и свиватъ. Поради това тѣ се силно напукватъ, разпадатъ се на голѣми кжсове, последнитѣ — на по-дребни и т. н., докато въ края на краищата скалитѣ се превръщатъ на пѣсѣкъ. Въ разрушението на скалитѣ взема голѣмо участие и въздухътъ. Силнитѣ вѣтрове, които вилнѣятъ тукъ, разнасятъ пѣсѣка отъ едно мѣсто на друго, натрупватъ го на дебели пластове или на голѣми могили, наречени дюни.

Когато пътувате за Варна и стигнете гара Бѣлово (Гебедже), остава ви пѣтъ само нѣколко минути. Прекъснѣте пътуването си, ако имате възможность, и слѣзте въ Гебедже. Имате време да обиколите землището на това село, можете да отидете до с. Слънчево и да видите прочутитѣ „дикили-ташь“, а такива ще срещнете и западно отъ селото. Това сж високи скални заоблени колони, които ви напомнятъ нѣкогашна вкаменѣла гора. Но защо отъ Сахара дойдохме тѣй бързо въ Гебедже, ще попитате? Затова, защото ако вие нѣмате възможность да посетите великата пустиня Сахара, пада ви се случай да се запознаете съ една малка Сахара, която се простира отъ с. Гебедже до с. Слънчево. Какво ще видимъ тукъ?

Ето какво: скалитѣ тукъ подъ влиянието на студа, топлината и влагата се напукватъ, както и въ Сахара, на голѣми кжсове. Последнитѣ, по сжщитѣ причини, се рушатъ на по-ситни такива, докато най-после се получава ситенъ бѣлъ пѣсѣкъ.